

عنوان مقاله:

نمود حالات احساسی چهره انسان در نماهای معماری و شهری

محل انتشار:

سومین کنفرانس بناهای بلند (سال: 1395)

تعداد صفحات اصل مقاله: 14

نویسندگان:

امین امین خانی - دانشجوی کارشناسی ارشد فناوری معماری بیونیک دانشگاه مازندران

عباسعلی شاهرودی بهنمیری - استادیار و عضو هیئت علمی دانشگاه دانشگاه مازندران

حجت امین خانی - دانشجوی دکتری مکانیک سیالات تبدیل انرژی و مدرک کارشناسی ارشد رشته مکترونیک- بینایی ماشین

مایکل جی. اوستوالد - استاد و مدیرگروه معماری دانشگاه نیوکاسل استرالیا

خلاصه مقاله:

عمده نماهای شهرها، چه نماهای با عناصر ثابت و چه تغییر شکل پذیر، ظاهرا فاقد بیان احساس بوده و خنثی به نظر می آیند؛ و به نظر می آید تلاش هایی که معماران انجام می دهند تا احساسات انسان را برانگیزند، علمی نیستند؛ و این امر در ساختمان های بلند که عناصر بارز و مشخص در یک شهر می باشند بیشتر جلوه گر است. این عدم بیان احساسات می تواند زمینه ساز بروز کاستی ها و ناهنجاری ها در فضاهای شهری باشد. فرض بر این است که نماهای شهری، ساختمان ها و خصوصا ساختمان های بلند که انسان به نوعی تمایل به برقراری ارتباط احساسی با آن ها را دارد، دارای احساسات پنهانی می باشند که به واسطه وجود عناصری در نما ایجاد می شود. این احساساتی که نماهای ساختمانی از خود به نمایش می گذارند باید شناسایی شوند. سوال اینجاست که چگونه و با چه شیوه هایی می توان احساسات نمای یک ساختمان را شناسایی کرد و این احساسات را در قالب حالات احساسی اصلی دسته بندی کرد. بر اساس یافته های این تحقیق ازجمله ی روش هایی که می تواند با جنبه احساسی نما سروکار داشته باشد، مهندسی کانسی و پاریدولیا می باشد. با مطالعات که بر روی چهره انسان انجام شده است، چهره ها می توانند بیانگر احساسات درونی انسان باشند، چنین به نظر می رسد که می توان با استفاده از قوانین آن به نوع احساساتی که یک نما دارد پی برد.

کلمات کلیدی:

ساختمان های بلند، پاریدولیا، نمای احساس گرا، معماری احساس گرا، حالات احساسی چهره

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/627527>

